

Pieni "Kesäpäivä Kangasalla"

- *Lauluopas*

SISÄLLYSLUETTELO:

3...	Pieni "Kesäpäivä Kangasalla" -luluopas
4...	Pirkanmaan Maakuntalaulu; Kesäpäivä Kangasalla -nuotit
5...	Kesäpäivä Kangasalla - P.J. Hannikainen
6...	Niin kauas kuin silmään siintää... sen rantoa hyväelee
7...	Kesäpäivä Kangasalla - O. Manninen
8...	Kesäpäivä Kangasalla -laulun runoilija Zacharias (Sakari) Topelius
9...	Runosta lauluksi 1864
10...	Kesäpäivä Kangasalla -laulun säveltäjä Selim Gabriel Linsén Taffelipiano Kangasalan museossa
11...	Sylvias Visa Tyttökuorolle
12...	En Sommardag i Kangasala
13...	Sylvias Visa -originaalinuotit
14...	Mustapääkerttu -Kesäpäivän lintu
15...	Sakari Topeliuksen tyttärentyttären pojanpoika Jukka Kuoppamäki
16...	On the Highest Tree-Top -Translated by Myrtha Kuusisto
17...	Ich Schwanke im Hohen Wipfeln -Deutsch von Friedrich Ege
18...	Kezäpäiväine Karjalan Mäjel -Karjalankielinen teksti livo Härkönen
19...	Sommertago en Kangasala -kääntänyt Prof. G.J.Ramsedt
20...	Pirkanmaan Maakuntalaulu
21...	Kesäpäivä Kangasalla -verkkolaulu
22...	Kuulokuva Kangasalan Kirkossa -15 vuotta Tuhannen Laulajan Levystä

KESÄPÄIVÄ KANGASALLA
san. S. Topelius säv. G. Linsén

PIENI ”KESÄPÄIVÄ KANGASALLA” -LAULUOPAS

Kerran eräs mies tuli ja kirjoitti runon linnusta,
joka istuu korkealla puussa ja laulaa.

Sitten eräs toinen mies teki siitä runosta laulun.
Laulusta tuli hyvin kaunis ja suosittu.

Se lintu lauloi Kangasalla.
Silloin oli kesä.

Juhannusaattona 20.6.2003 siitä tuli kuluneeksi 150 vuotta.

Merkkivuoden kunniaksi kokosimme tämän pienen
”Kesäpäivä Kangasalla” -lauluoppaan.

**Kiitokset Anssi Apajalahdelle, Markku Arolle, Elina Rauhala-Karille,
Irmeli Jokilammelle sekä kaikille muille työssä avustaneille**

Terveisin Aapiskukko Tietoaikaan ABC- IT 2003 merkkivuosityöryhmä
Lisätietoja aiheesta: www.kangasala.fi/laulu
at-tuki@kangasala.fi

Pirkanmaan maakuntalaulu Kesäpäivä Kangasalla

Sanat: Sakari Topelius Sävel: Gabriel Linsén

Mä ok-sal-la y-lim-mäl-lä oon Har-ju-lan sel-jän-teen; Niin
kau-as kuin sil-mään siin-tää näen jär-vi-ä lah-ti-neen. Kas
Län-gel-mä-ve-si tuol-la vöin ho-pei-sin hoh-te-lee, ja
Roi-neen ar-mai-set aal-lot sen ran-to-ja hy-vä-e-lee, ja
Roi-neen ar-mai-set aal-lot sen ran-to-a hy-vä-e-lee.

Chords: B♭, E♭, B♭, F, F7, B♭, E♭, B♭, F/C, C7, F, F7, B♭, D7/A, Gm, D7, E♭dim, E♭, F, F7, B♭, D7/A, Gm, D7, E♭, B♭, B♭/F, F7, B♭

KESÄPÄIVÄ KANGASALLA

Käännös P.J. Hannikainen

1. Mä oksalla ylimmällä oon Harjulan seljanteen;
niin kauas kuin silmään siintää, nään järviä lahtineen.
Kas Längelmävesi tuolla voin hopeisin hohtelee,
ja Roineen armaiset aallot sen rantoa hyväelee.
2. Kuin lemmikin sulosilmä, niin kirkas, niin sininen,
on välkkyvä Vesijärvi, mi hiljalleen keinuen
tuoll' hiipivi heidän luokseen ja satoja saariaan
niin helläst' tuudittelepi kuin emonen lapsiaan.
3. Vaan ympäri lehtorantain on hongikko mietteissään
ja vanhuksen lailla katsoo kuin lapset lyö leikkiään.
Ja peltojen laihot heitä ne tervehtii aaltoillen,
ja niityn kukkivat nurmet luo tuoksuja tuulehen.
4. Mik' aarre, oi köyhä Suomi, ois sulosi vertainen!
Tuon järvies sinivälkkeen, tuon hopeisen kultaisen!
Jos murhe tai riemu nostaa tääll' lauluhun säveleet,
niiss' ainiaan kuvastuupi nää kirkkahan-sinervät veet.
5. Mä vain olen lintu pieni ja siipeni heikot on;
vaan oisinko uljas kotka, niin nousisin lentohon,
ja nousisin taivoon asti luo Jumalan istuimen
ja nöyrin, hartahin mielin näin laulaisin rukoellen:
6. Oi taivahan pyhä Herra, sä Isämme armias!
Ah kuink' on sun maasi kaunis, kuink' ihana taivahas!
Sä järveimme säikkyhellä suo lempemme tulta vaan.
Oi Herra intoa anna ain maatamme rakastamaan.

NIIN KAUAS KUIN SILMÄÄN SIINTÄÄ... SEN RANTOA HYVÄEELEE

Juhannusaattona 20.6.2003 tuli kuluneeksi 150 vuotta Sakari Topeliuksen retkestä Haralan vuorelle. Saman päivän iltana kirjoitti tämä 45-vuotias aikansa eturivin kirjailija sekä yliopisto- ja lehtimies Franssilan -talon kuistilla runon, jonka Gabriel Linsén 10 vuotta myöhemmin sävelsi. Kiiwetessään tuona maanantaipäivänä Haralan vuorelle oli Topelius näytelmäkirjailija Anssi Apajalahden tutkimusten mukaan kulkenut Kangasalan harjumaisemien halki kolmisenkymmentä kertaa.

Jo 16-vuotiaana Topelius oli kirjoittanut ajaneensa ”läpi ihanan Suomen, erään ihanimman seudun” yöytyttyään sitä edellisen yön Huutijärven kestikievarissa. Nuoruusvuosien muistikuvat heijastuivat vielä vuosienkin jälkeen kauniisti noissa kuudessa mustapääkertun visertämässä säkeistössä, joita olemme P.J. Hannikaisen käännöksenä tottuneet laulamaan. Monet lausujat ovat mielellään lausuneet Otto Mannisen käännöstä, joka myös taipuu kauniisti laulettavaksi.

Kuva: Z. Topelius Pariisissa. Vaok. Le Gros 1856
Lähde: Topeliuksen kuvaelämäkerta, WSOY, Porvoo 1940

KESÄPÄIVÄ KANGASALLA

Käännös O. Manninen

1. Mun keinuni latva korkein on laella Harjulan;
veet sinervät alla aukee taa katsehen kantaman.
Tuoll Längelmän seljät kirkkaan ne hopeajuovan luo,
ja Roineen rannalle armaat tuoll´ allot suutelon suo.

2. Ja siintäin kuin elon aamu, kuin lemmityn silmä sees,
on myötä myös Vesijärvi, sun heijuvat heijastees.
Ja sataiset saaret vehmaat sun siintoas seppelöi,
kuin luonnon haavelmat herkät veen vahmassa viheriöi.

3. Vaan viertä vienojen rantain käy honkien jynkkä vyö,
niin kuin vaka vanhus katsois kun lapset leikkiä lyö.
Ja vihannat viljanteet ne aaltoo äärellä veen,
ja niityn kukkaset tuuleen ne tuoksuvat suviseen.

4. Oi kuin sulorunsas sentään on Suomeni köyhä tää!
Kuin hopeat kullat kirkkaat sen järvillä kimmeltää!
Tääll´ iloa huolta soineet on laulujen kanteleet,
niin vienosti helkähdellen kuin keinuu kirkkahat veet.

5. Ma vain olen lintu pieni ja siipeni hennot on,
mut ilmain kotka jos oisin; ma nousisin lentohon,
ja lentäisin kauas, kauas luo läisen istuimen,
ja etehen Kaikkivallan ma vaipuisin visertäen:

6. Sua taivahan pyhä Herra, ma lintunen rukoelen.
Kuink ihana on sun maasi sun taivahas ihmeinen!
Suo välkkyä Suomen vetten tult intomme ainiaan!
Oi Herra herätä meissä suur rakkaus synnyinmaan!

Kesäpäivä Kangasalla -laulun runoilija ZACHARIAS (SAKARI) TOPELIUS

Kangasalan harjumaiset tulivat tutuiksi jo nuoruusvuosina Helsingin ja kotikaupunki Uudenkaarlepyyn väliä matkatessa.

*Syntynyt Kuddnäsissä,
Uudessakaarlepyyssä 14.1.1818.

*Kuollut Koivuniemessä, Sipoossa 12.3.1898.

*Isä Z.Topelius vanhempi toimi lääkärinä ja keräsi kansanrunoutta.

*J.L. Runebergin oppilas.

*Monipuolinen kirjailija ja sanomalehtimies.

*Historian professorina Helsingin yliopistossa 1854-78.

*Helsingin yliopiston rehtori 1875-78.

Z. Topelius n. 1842 (piirt. M. Prytz)

Topelius kertoo Kesäpäivä Kangasalla -runon synnystä:

Kesällä 1853, jolloin kolera raivosi Helsingissä, läksimme jälleen pienelle retkelle Kangasalle, jonne everstiluutnantti Aminoff oli kutsunut meidät vierailemaan kauniiseen Franssilaansa Vesijärven rannalla. Se oli herttainen perhe: isä vanhan polven veteraani, äiti yksinkertainen ja vilpitön, tytär Emilie, sittemmin rouva Bergroth, älykäs, lämminsydäminen ja jaloluontoinen. Hän se saattoi meidät jyrkkiä polkuja myöten Harjulan harjulle ja se antoi minulle aiheen paljon laulettuun Sylvian lauluun ("Kesäpäivä Kangasalla"), johon G. Linsén sepitti säveleen.

Lähde: Topeliuksen kuvaelämäkerta, WSOY, Porvoo 1940

RUNOSTA LAULUKSI 1864

Runo ilmestyi ensi kerran 1853 "Helsingfors Tidningar" -lehdessä nimellä: "Sylvia on nähnyt Sisilian ja Egyptin, mutta pitää kuitenkin Suomea niin kauniina. Alkuperäinen runo ilmestyi kokoelmassa "Ljungblummor III" nimellä "Sylvia har sett Sicilien och Egypten och finner dock Finland så skönt".

Tunnetuimmat suomenkieliset sanat lauluun on kääntänyt P.J. Hannikainen.
Myös Otto Manninen on suomentanut kyseisen runon.
Muilla kielillä käännöksiä löytyy aina englannista esperantoon.

Levytyksiä laulusta löytyy kymmeniä. Polkuja lisätietoihin löytyy Internetistä osoitteesta www.kangasala.fi/laulu

Kesäpäivä Kangasalla - laulun säveltäjä **SELIM GABRIEL LINSÉN**

*Syntynyt Helsingissä 22.7.1838.

*Kuollut Porvoossa 5.4.1914.

*Säveltäjä.

*Laulunopettaja Porvoon lukiossa ja lyseossa 1865 – 1907.

Vieraili Kangasalla kahden saksalaisen matkaoppaana ja tulkkina kesällä 1863.

Sävelsi Kesäpäivä-laulun todennäköisesti seuraavana talvena.

TAFFELIPIANO KANGASALAN MUSEOSSA

Kesäpäivän säveltämisen aikoihin Linsén omisti G. Granholmin tekemän taffelipianon nro 171/1852.

Vuonna 1976 rouva Ester Sihvonen lahjoitti Gabriel Linsénin taffelipianon Kangasala-Seuralle. Syksyllä 2002 taffelipiano siirrettiin Kangasalan lukiolta Kangasalan kotiseutumuseoon kunnostusta odottamaan.

Piano on kesäisin yleisön nähtävillä Kangasalan museossa. Museo on avoinna tiistaista sunnuntaihin klo 12 – 17. Maanantaisin museo on suljettu.

SYLVIAS VISA TYTTÖKUOROLLE

26-vuotias Linsén sävelsi Kesäpäivä Kangasalla laulun johtamalleen seitsenhenkiselle "Vårföreningen" naiskuorolle, jossa hänen sisarensa lisäksi lauloi myös Topeliuksen tytär.

Maria Linsén, säveltäjän tytär kertoo kirjeessään Kangasala-Seuralle:

Valitettavasti en tiedä paljon siitä matkasta, minkä isäni kesällä 1863 teki Kangasalle, koska en ole koskaan kuullut hänen kertovan siitä. Hiljattain olen kuitenkin löytänyt osan kirjeestä, jonka hän matkan jälkeen kirjoitti eräälle sisarelleen.

Siinä hän kertoo, että hän tulkkina seurasi kahta saksalaista mainitulle matkalle ja että he, samoin kuin hän itsekin olivat ihastuneet paikan luonnonkauneuteen.

Hän kertoo, ettei hän koskaan unhoita niitä vaikutteita, mitä hän silloin sai.

Tämän matkan jälkeen varmaankin syntyi hänen sielussaan tuo yleisesti tunnettu laulu Topeliuksen runoon "Kesäpäivä Kangasalla". Mutta vasta seuraavana keväänä, siis 1864, hän laski sävellyksensä julkisuuteen.

Kuva: Kevätyhdistys (Vårförening)

Lähde: Topeliuksen kuvaelämäkerta, WSOY, Porvoo 1940

EN SOMMARDAG I KANGASALA

1. Jag gungar i högsta grenen av Harjulas högsta ås;
vitt skina de blåa vatten, så långt de av ögat nås.
Av Längelmävesis fjärdar där skimrar ett silverband,
och Roines älskliga vågor i fjärran kyssa dess strand.

2. Och blå som en älsklings öga och klar som ett barndomshem
den gungande Vesijärvi sig stilla smyger till dem.
Och hundrade öar simma allt uti dess vida famn,
naturens gröna tankar i blåa vågornas hamn.

3. Men runtkring de täcka stränder stå furor i dyster krans,
allt som den vise betraktar de jollrande barnens dans. Och
skördarnas tegar luta mot dem sin böljande kind,
och ängarnas blommor andas sin doft i sommarens vind.

4. O hur det fattiga Finland är rikt på skönhet ändå!
O hur av guld och av silver dock stråla dess sjöar blå! Här ha
i sorg och i glädje sin lyra sångerna stämt
och härma i stilla gungning de klara sjöarnas skämt.

5. Jag är blott en liten fågel med späda vingar och små; men
vor' jag en örn i molnen, jag flöge högt i det blå,
och flöge och flöge vida allt upp till Guds allmakts tron och
sjönke där för hans fötter och kvittrade så min ton:

6. Du helige himlens Herre, hör lilla fågelns bön:
ack, hur är din jord så ljuvlig! Hur är din himmel så skön! O låt
våra sjöar stråla klart uti vår kärleks brand!
O herre, lär oss att älska, o lär oss att älska vårt land!

Gylvis visor

L. Topelius

Andante sostenuto

Eng gungar i första ve-der af. Hvarjula höjsta st. vill skinnas de
den på ljusa höjden. Herra, herra, det-ty på gulan bön, och hur är din

ble-va dattän, ja spänd de af ä-gat vänd. Det Sångstämman de- du
fjäl-ig i kor-let, o högt är den frimant till skän; O lät våra sjä-lor

fjär-der der skuntar det sillock band, och Stenets älskli-ge höjga li
stän-ly blöet y-ty nya jehulekt brand, O Herra, spr of lät ätt he, i

Vind-stan höjga dess strand, och Stenets älskli-ge höjga li
stän-ly och ätt he, i brand, O Herra, spr of lät ätt he, i

fjär-der der skuntar det sillock band, och Stenets älskli-ge höjga li
stän-ly och ätt he, i brand, O Herra, spr of lät ätt he, i

Näkösplanos Gabriel Linsensin omakätisestä nuotinnoksesta vuodelta 1864.

MUSTAPÄÄKERTTU **-Kesäpäivän lintu**

Pienikokoinen, harmaa ja ruskea muuttolintu, joka viettää talvet pääasiassa Itä-Afrikassa.

Erikoistuntomerkinä koiraalla musta ja naaraalla punaruskea päälään kalotti.

Esiintyy Lounais- ja Etelä-Suomen asumattomilla lehtoalueilla. Tyypillisessä elinympäristössä kasvaa paljon pensaita ja aluskasvillisuus on rehevää. Laulua voi kuulla myös Kangasalan Kirkkojärven maastossa.

Topelius on runoillut kaiken kaikkiaan 19 Sylvian laulua, joista tunnetuimmat ovat Sylvian joululaulu ja Kesäpäivä Kangasalla.

Kuva: Jouni Valkeeniemi

Sakari Topeliuksen tyttärentyttären pojanpoika JUKKA KUOPPAMÄKI

Kesäpäivä Kangasalla kuuluu kauneimpiin suomalaisiin lauluihin sekä sanojensa että sävelensä puolesta. Se kertoo Topeliuksen kyvystä välittää kuulijalle suomalaisen maiseman kauneus.

Vasta nähtyäni maiseman omin silmin olen käsittänyt laulun merkityksen. Se kuuluu suomalaiseen kansallismaisemaan ja koskettaa jokaisen suomalaisen sydäntä. Kuvittelin, että nuori Topelius itse kiipesi Haralanharjun korkeimpaan puuhun, kun näkötornia ei vielä ollut.

Olen oppinut laulun kansakoulun musiikkitunnilla, niin kuin useimmat muutkin suomalaiset. Sitä laulettiin myös kotona ja yhteislaulutilaisuuksissa. Muistelen kuulleen sen myös Lauantain toivotuissa naiskuoron laulamana.

Vasta Pyynikin kesäteatterin Topelius-näytelmän kautta runoilija muuttui minulle eläväksi ihmiseksi, joka aikanaan oli myös nuori ja kiihkeä, eikä vain vanha harmaapartainen setä.

Vuonna 1853 hän oli 45-vuotias, mutta kuvittelen että laulun syntyyn ovat vaikuttaneet ylioppilasajan kokemukset, jolloin matkareitti Uudestakaupungista Helsinkiin kulki Kangasalan kautta.

Kuva: Jussi-Heikki Mäenpää

ON THE HIGHEST TREE-TOP

Translated by Myrtha Kuusisto

I'm perched on the highest tree-top of Harjula's highest ridge.
The clear blue waters glisten as far as my eyes can bridge.
And Längelmävesi's inlets spread wide their bright silvery snood
And in the distance sweet Roine its shores by soft ripples are vooed.

I'm but a bird, small and feeble, with wings that are little and weak.
If only I were an eagle to fly to the clouds' white peak.
To fly up and, allways higher, 'way up to God's almighty throne
To there trill forth my petition I'd sing to Him, praying and prone.

Oh, Father, dear God in Heaven, Oh, hark to a small bird's prayer.
How can your world be so lovely, how can your sky be so fair?
Oh, pray let our lakes in brilliance shine forth like a torch, like a brand.
Oh teach us, Father, instruct us to steadily love our fair land.

ICH SCHWANKTE IM HOHEN WIPFELN

Deutsch von Friedrich Ege

Ich schwankte im hohen Wipfeln auf Harjulas höchster Höh.
Weiss schimmern die blauen Wasser, so weit nur das Augen geht.

Von Längelmäwassers Föhrden dort schimmert ein Silberband
und Roines liebliche Wogen sie küssen dort fern seinen Strand.

Ich bin nur ein schwacher Vogel mit zartem Gefieder klein.
Doch war ich ein Aar dort oben, ich flög in das Blau hinein.
Und flöge und flöge weiter hinauf zu des Hochsten Kreis
und sänke dort vor ihm nieder und trillerte so ihm zu Preis.

Du heiliger Herr dort oben, die Bitte des Vogels hör!
Ach, wie schön ist deine Erde ach, wie ist dein Himmel hehr!
O, lass unsre Seen strahlen klar um unsrer Liebe Brand!
O Herr, lehr´ du uns zu lieben, zu lieben und lehr´ unser Land!

Lähde: Kangasala-Seura ry, Tampere 1985

KEZÄPÄIVÄINE KARJALAN MÄJEL

Karjalankielinen teksti livo Härkönen

Puun oksaizel ylimbäizel mäjel Karjalan kaikerran mie,
mih kiännyn mih silmäni siirdyy vein selgie vain vienoizie;
Tuol Luadogan veit, tuol loittuo veit toizet ne vierähtelöö.
"Tuol Siämjärven kuldazet rannat kera hiekkazien
kiltsettelöö."

Kiänny hos kunne sie kiänny kuin taivahan silmäizet,
salojärvyöt ne suoattsomat läikkyy viel järvet, oi vilvakkazet.
Da suarie, da suarie da niemie, da lahtloi, pohjukkoloi,
"en tiijä kuin kiittiä, kuin laittua, kuin laulua kuin lauzuo."

Lähde: Kangasalan musiikkikirjasto

SOMERTAGO EN KANGASALA

Kangasala-laulun esperantoksi kääntänyt

Prof. G.J.Ramsedt

Sidante sur branco supre sur Harjula-montocen
multnombrajn bluantajn lagojn mi vidas nun jen kaj jen:
de Längelmä-lagä belzona argento etendas sin
kaj varme la ondoj de Rojne karesas la bordon sen fin.'

Ci, Dio ciela, sankta, Keinto de ciuj ni,
Belegan ja teron faris Kaj carman cielon Ci!
Ho, lasu la lagon brili En fajro de nia am'!
Ho Dio, lernigu nin ami La landon, la hejman, jam!

Lähde: Yrjö Karilas, Antero Vipunen, WSOY, Porvoo 1984

PIRKANMAAN MAAKUNTALAULU

Pirkanmaan maakuntahallitus osoitti Kesäpäivä Kangasalla -laululle kunnioitusta nimeämällä sen Pirkanmaan maakuntalauluksi vuonna 1995.

Perusteita valinnalle:

- Kesäpäivä Kangasalla kuvaa maakuntaamme ja sen luontoa mitä osuvimmalla ja parhaimmalla tavalla.
- Se on yksi kansallisesti merkittävimpiä sävelmiämme ja siten yleisesti tunnettu.
- Laulu on todella kaunis ja se koskettaa.

Muita Pirkanmaan maakuntatunnuksia:

Maakuntaeläin: Suomen valkohäntäpeura

Maakuntalintu: västäräkki

Maakuntakala: toutain

Maakuntakukka ja maakuntapuu: tuomi

Maakuntakivi: pallograniitti

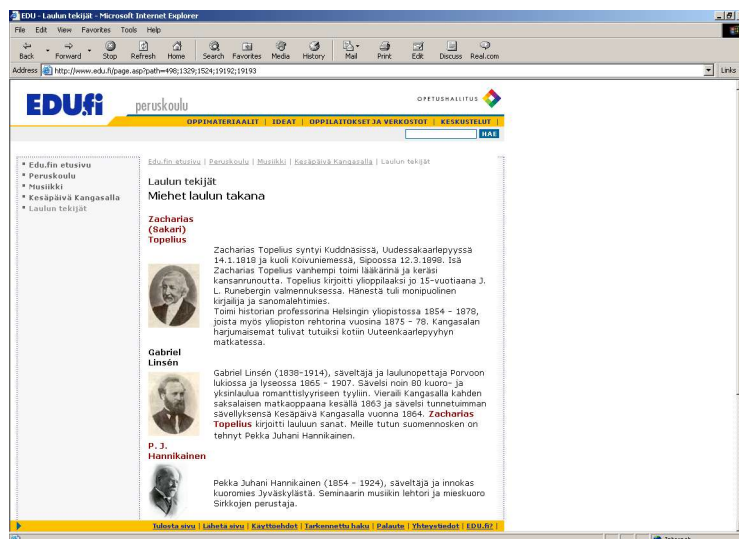
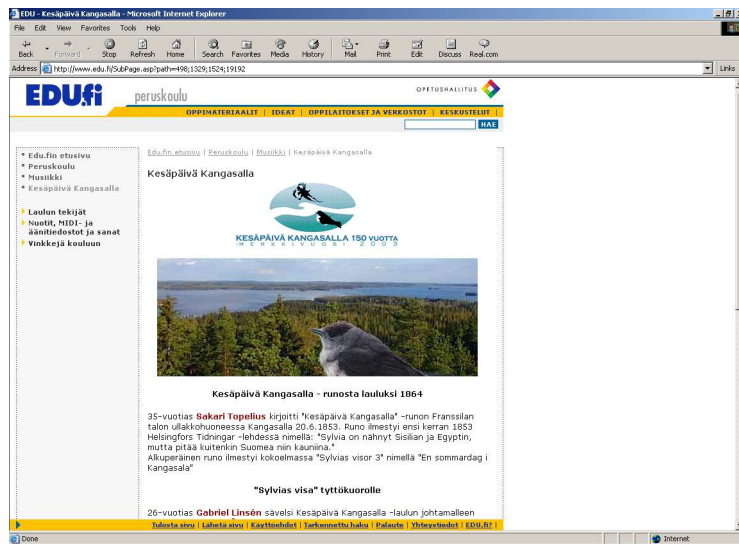

Kuva: Västäräkki Haralanharjun näkötorjissa Heikki Mäenpää 2003.

KESÄPÄIVÄ KANGASALLA -VERKKOLAULU

Opetushallituksen tuottama Kesäpäivä Kangasalla -verkkolaulu on www-materiaali koulujen musiikinopetukseen. Sivulla esitellään laulun syntyhistoria ja sen tekijät, laulun sanat, eri nuottiversioita sekä MIDI-tiedostoja kuoron harjoittelua varten. Lisäksi sivustolla on vinkkejä opettajille, kuinka laulua voidaan opettaa koulussa ja laulaa kuorossa moniäänisesti.

“Kesäpäivä Kangasalla” -Pieni lauluopas

Kuulokuva Kangasalan kirkossa 15 VUOTTA TUHANNEN LAULAJAN LEVYSTÄ

Äitienpäivän aattona vuonna 1988 kokoontui Kangasalan kirkkoon tuhat laulajaa levyttämään Kesäpäivä Kangasalla -laulua. Kangasalan Nuorkauppakamari julkaisi äänitteestä singlelevyn saman vuoden joulukuussa. Levystä, jonka tuotto käytettiin tukemaan kulttuurityötä, tuli vuoden myydyin single Suomessa.

Lukuisista pyynnöistä johtuen tehtiin äänitteestä uusintapainos. Pirkanmaan maakuntalaulu -CD nuotteineen julkaistiin kesällä 1995 Haralan vuorella. Pirkanmaan liitto jakoi äänitteen samana syksynä tietopaketteineen kaikille maakunnan kouluille.

Viidentoista vuoden kuluttua äänityksestä on Kangasalan kirkkoon nyt toteutettu kuulokuva, jossa laulun tarinaa kerrotaan tuhannen laulajan säestyksellä. Kesän aikana tarinaan on mahdollisuus tutustua vaikka kirkon esittelyjen yhteydessä arkisin klo 11-17.

KESÄPÄIVÄ KANGASALLA
säv. G. Topelius säv. G. Larsén

1. Mä oksalla ylimmäällä oon Harjulan seljanteen;
niin kausas kuin silmään siintää, nään järviä lahtineen.
Kas Längelmävesi tuolla voin hopeisin hohtelee,
ja Roineen armaitset aallot sen rantoa hyvälelee.

2. Kuin lemmikin sulosilmä, niin kirkas, niin sininen,
on välikyyvä Vesijärvi, mi hiljalleen keinuun
tuoll' hiipi heidän luokseen ja satoja saariaan.
Niin helläst' tuudittaleepi kuin emonen lapsiaan.

3. Vaan ympäri lehtirantain on hongikko mietteisään
ja vanhuksen lailla katsoo kuin lapset lyö leikkiään.
Ja peltojen laihat heitä ne tervehti aaltoillen,
ja niityn kukkivat nummet luo tuoksuja tuulehen.

4. Mik' aarre, oi köyhä Suomi, ois sulosi vertainen!
Tuon järnies sinivälkkeen, tuon hopeisen kultaisen!
Jos murhe tai riemu nostaa täällä' lauluhun säveleet,
niiss' äimään kuvastuupi nää kirkkahan-sinervät veet.

5. Mä vain olen lintu pieni ja sipeni heikot on;
vaan oisinko uljas kotka, niin nousisin lentohon,
ja nousisin taivoon asti luo Jumalan istuimen
ja nöyrin, hartahin mielin näin laulaisin rukoillen:

6. Oi taivahan pyhä Herra, sä Isämme armias!
Ah kunk' on sun maasi kaunis, kunk' thana taivahas!
Sä järeimme säikkyyhellä suo lempeimme tulta vaan.
Oi Herra intos anna sin maatamme rakastamaan.

käännös: P.J. Hennikainen

Ajankohtaista: 206. Kesäpäivä Kangasalla 150 vuotta 13.6. Juhannusjuhla Haralanharjulla -ohjelma
| Lähetä kortti | | Soittoläinät | | Verkko laulu | | Yhteystiedot | ABC-IT

KESÄPÄIVÄ KANGASALLA - Maakuntalaulun tarina

Tämä pieni lauluopas on osa yhteistyössä Tampereen teknisen yliopiston Digitaalisen median instituutin kanssa tuotettavaa ”KESÄPÄIVÄ KANGASALLA – Maakuntalaulun tarina” monimuototeosta. Lisätietoja: heikki.maenpaa@kangasala.fi

